

Sygn. akt II CSK 573/16

POSTANOWIENIE

Dnia 24 lutego 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Iwona Koper

w sprawie z powództwa K. D. i S. D.

przeciwko W. B.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 24 lutego 2017 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powodów

od wyroku Sądu Okręgowego w Z.

z dnia 21 stycznia 2016 r., sygn. akt VI Ca [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem Sąd Okręgowy w Z. na skutek apelacji pozwanego W. B. zmienił wyrok Sądu Rejonowego w Z. przez oddalenie powództwa K. D. i S. D. o zapłatę.

W skardze kasacyjnej wniesionej przez powodów od wyroku Sądu Okręgowego skarżący uzasadniali wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania występowaniem przesłanek określonych w art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 4 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna jest kwalifikowanym środkiem prawnym, którego rozpoznanie przez Sąd Najwyższy musi być uzasadnione względami o szczególnej doniosłości, wykraczającymi poza indywidualny interes skarżącego, a leżącymi w interesie powszechnym. Rozpoznanie skargi kasacyjnej powinno służyć ochronie obowiązującego porządku prawnego przed dowolnością orzekania, oraz zapewnieniu jednolitości orzecznictwa sądowego w takich sprawach, w których możliwe jest dokonanie zasadniczej wykładni przepisu prawa, mającej walor generalny i abstrakcyjny (post. SN z dnia 7 kwietnia 2009 r., II CSK 13/09, wyrok SN z dnia 23 lutego 2006 r. II CSK 126/05, post. SN z dnia 4 lutego 2000 r., nie publ.).

Przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania ze względu na przesłankę z art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. wymaga, by przedstawione w niej zagadnienie prawne było istotne, co wyraża się w jego znaczeniu dla rozwoju prawa lub precedensowym charakterze. Chodzi więc o zagadnienie prawne, które będzie miało znaczenie nie tylko dla rozstrzygnięcia konkretnej skargi kasacyjnej lecz także dla praktyki sądowej w ogólności. Dla wykazania takiej jego kwalifikacji skarżący powinien określić treść i zakres zagadnienia prawnego oraz przytoczyć wyczerpujące argumenty prawne prowadzące do rozbieżnych ocen i wątpliwości związanych z rozumieniem, czy stosowaniem przepisów prawa, których zagadnienie dotyczy i wskazać czy były one już przedmiotem wypowiedzi judykatury.

Wymogów tych nie spełnia wniosek o przyjęcie wniesionej skargi kasacyjnej do rozpoznania ze względu na występujące w sprawie zagadnienie prawne już z tej przyczyny, że zagadnienia tego nie precyzuje.

Skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.), jeżeli bez wątpliwości nastąpiły podnoszone w niej uchybienia lub gdy jest pewne, że miały one wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia, albo też podniesione zarzuty oczywiście uzasadniają wniesioną skargę. Dotyczy to takiego orzeczenia, które w sposób widoczny już na pierwszy rzut oka narusza porządek prawny w praworządnym państwie.

Oceny takiej nie uzasadnia wspólna dla obu przyczyn kasacyjnych argumentacja uzasadnienia wniosku o przyjęcie wniesionej skargi kasacyjnej do rozpoznania. Skarżący nie może bowiem dla oceny oczywistej zasadności skargi ograniczyć się do powtarzania uzasadnienia podnoszonych w niej zarzutów, nie uzasadniając ich kwalifikowanego charakteru. Natomiast same podstawy skargi na tym etapie postępowania nie podlegają właściwemu dla jej rozpoznania merytorycznemu badaniu i nie stanowią podstawy tej oceny.

W sprawie nie zachodzi nieważność postępowania, którą Sąd Najwyższy, w granicach zaskarżenia bierze pod uwagę z urzędu.

Z tych przyczyn na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. orzeczono jak w sentencji.

jw

I.n